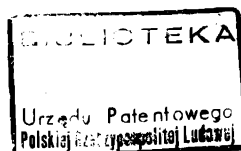
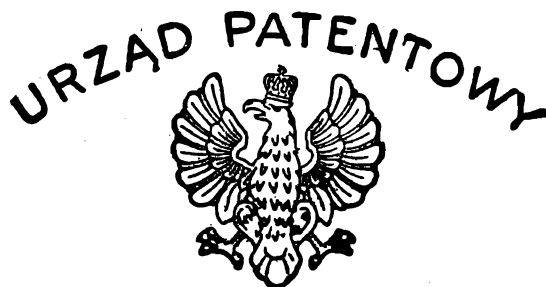

5 czerwca 1926 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

F26b, 17/00

Nr 3413.

Kl. 82 a 4.

Oesterreichische Landwirtschafts-Gesellschaft
(Wiedeń, Austria).

Urządzenie do osuszania materij rozpylonych.

Zgłoszono 27 lutego 1922 r.

Udzielono 10 listopada 1925 r.

Pierwszeństwo: 28 lutego 1921 r. (Niemcy).

Używanie ciepła w celach przemysłowych jest w dzisiejszych czasach rzeczą tak kosztowną, iż jest się zmuszonym wszystkie urządzenia, działające przez zastosowanie ciepła wykonywać w ten sposób, aby zużyte ciepło było jaknajbardziej wykorzystane.

Wynalazek niniejszy stanowi urządzenie do osuszania, przeznaczone do tego, aby materiał, rozpylony w stanie wilgotnym przeprowadzić w stan suchy.

Rysunek uwidoczni przykład wykonania urządzenia według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy, fig. 2 zaś — przekrój poziomy ustroju.

Urządzenie składa się z poszczególnych przyrządów, pomieszczonych w zamkniętej przestrzeni *a*, mającej kształt cylindra. W

górnej części przestrzeni *a* umieszczona jest pochyła płyta *b*, wykonana z blachy aluminiowej, lub też z innego podobnego materiału, po której porusza się urządzenie zgarniające *c*. Płyta jest okrągła, lecz w dolnej swej części ścięta, wskutek czego powstaje otwór przepustowy *d*.

W ścianie, leżącej naprzeciw najniższego miejsca płyty *b*, znajduje się przyrząd *f*, doprowadzający rozpylany materiał. U dołu tego przyrządu umieszczony jest rozpylacz *e* oraz przewód *g*, doprowadzający powietrze osuszające. W górnej części przestrzeni *a* dołączony jest drugi przewód *g*¹, służący również do doprowadzania powietrza osuszającego, wskutek czego zniweczone zostaje ochładzające działanie pokrywy przestrzeni *a*, zaś rozpylony materiał zo-

staje z dwóch stron jednocześnie objęty powietrzem osuszającym. Materiał rozpylony zostaje pędzony przez prąd powietrza po większej części na górną część płyty *b*, a jednocześnie tak dalece osuszony, że spada na płyty w postaci proszku i zostaje pochwycony przez poruszający się poniżej przyrząd zgarniający *c*, który zmiata proszek do otworu przepustowego *d*, a stąd, przez kanał spadowy — na dno *l*, gdzie szczotka *c*¹ zmiata go ku ślimakowi *n*.

Zawierające jeszcze dużo ciepła i nasycone materiałem rozpylonym powietrze przechodzi przez otwór *d* ku dołowi i przepływa przez filtr *n*, gdzie pozostałe cząstki materiału rozpylonego zostają ostatecznie wydzielone. Ciepłe powietrze z filtra *n* dostaje się do przestrzeni *p*, płynąc pod płytą *b* i ogrzewając ją w ten sposób bardzo skutecznie.

Przy dolnej krawędzi płyty *b* i pod nią znajduje się otwór odpływowy *q*, wyprowadzający zużyte powietrze nazewnątrz.

Powietrze osuszające zostaje z jednej

strony wydmuchiwane do przestrzeni suszarki, z drugiej zaś strony zostaje ono wysane przez otwór odpływowy *q* przy pomocy smoka, przez co wewnątrz przestrzeni *a* powstaje pewna niedopreżność.

Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie do osuszania materij rozpylonych, znamienne tem, że w górnej części przestrzeni (*a*), mającej kształt cylindra, umieszczona jest pochyła płyta (*b*), której odcięta dolna część tworzy otwór przepustowy (*d*), pod płytą zaś znajduje się filtr (*n*), przez który przepływa zużyte powietrze osuszające, wydzielając z siebie cząstki pyłu, poczem to powietrze, wydostawszy się z filtra, płynie pod płytą (*b*), wywierając poraz drugi działanie osuszające na leżący na płycie materiał.

Oesterreichische Landwirtschafts-Gesellschaft

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

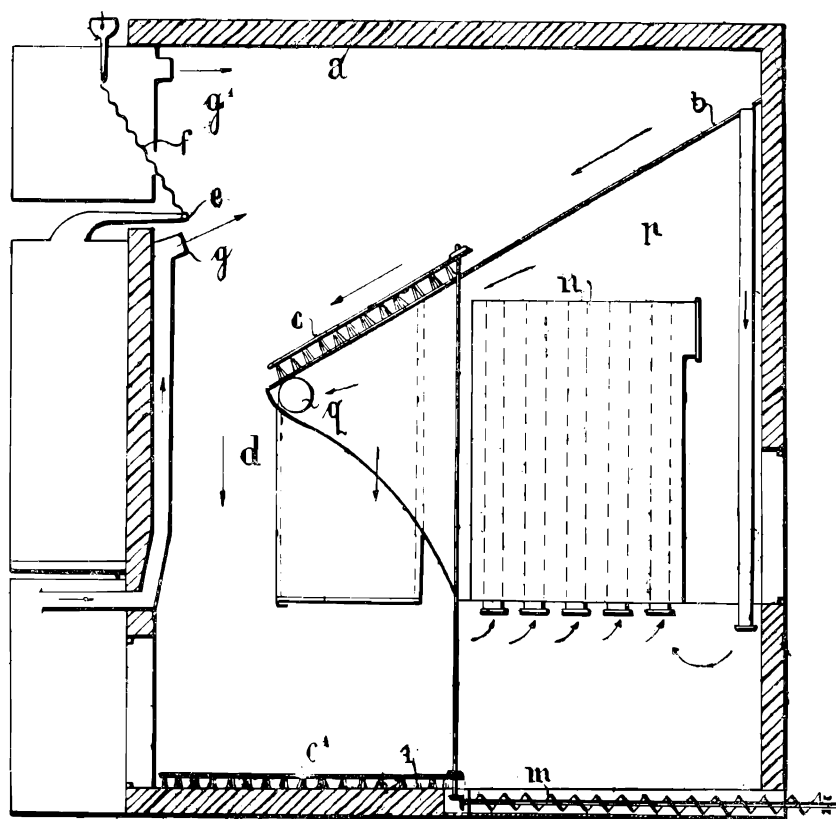

Fig. 2

